Euroopan parlamentti
2014-2019

0102/2016

12.9.2016

KIRJALLINEN KANNANOTTO

työjärjestyksen 136 artiklan mukaisesti

vuonna 1915 tapahtuneiden armenialaisten, assyrialais-kaldealais-syyrialaisten ja Pontoksen kreikkalaisten kansanmurhien tunnustamiseen Turkissa

Dominique Bilde (ENF), Milan Zver (PPE), Zigmantas Balčytis (S&D), Patricija Šulin (PPE), Mara Bizzotto (ENF), Peter van Dalen (ECR), Gerolf Annemans (ENF), Mireille D'Ornano (ENF), Steeve Briois (ENF), Marie-Christine Boutonnet (ENF)

Raukeamispäivä: 12.12.2016

0102/2016

Työjärjestyksen 136 artiklan mukainen kirjallinen kannanotto vuonna 1915 tapahtuneiden armenialaisten, assyrialais-kaldealais-syyrialaisten ja Pontoksen kreikkalaisten kansanmurhien tunnustamiseen Turkissa[1]

1. Armenialaisten kansanmurha tapahtui huhtikuun 1915 ja heinäkuun 1916 välisenä aikana (tai jopa vuonna 1923), ja sen aikana kuoli 1,2 miljoonaa nykyisen Turkin alueella asunutta armenialaista.

2. Saman ajanjakson aikana tapettiin lisäksi 500 000 - 750 000 assyyrialaista ja noin 350 000 Pontoksen kreikkalaista kuoli, joista osa tapettiin tai hirtettiin ja osa kuoli nälkään ja sairauksiin.

3. Uruguay oli ensimmäinen maa, joka tunnusti virallisesti armenialaisten kansanmurhan (1965) ja sen jälkeen monet muutkin tahot tunnustivat sen: Euroopan parlamentti (1987), Euroopan neuvosto (1998) sekä monet maat kaikkialla maailmassa ja Euroopassa (24).

4. Euroopan unioni maksoi Turkille vuosina 2002–2013 lähes 6 miljardia euroa ja IPA II -ohjelmasta sille maksetaan 4,5 miljardia euroa vuosina 2014–2020. Lisäksi Turkille maksetaan 3 miljardia euroa pakolaiskriisin hallintaa varten.

5. Komissiota ja neuvostoa kannustetaan aloittamaan keskustelut Turkin hallituksen kanssa sen saamiseksi virallisesti tunnustamaan ottomaanien valtakunnan, jonka seuraaja Turkki katsoo olevansa, suorittamat armenialaisten, assyrialais-kaldealais-syyrialaisten ja Pontoksen kreikkalaisten kansanmurhat.

6. Tämä kannanotto ja allekirjoittajien nimet välitetään neuvostolle ja komissiolle.

[1] Euroopan parlamentin työjärjestyksen 136 artiklan 4 ja 5 kohdassa määrätään, että jos parlamentin jäsenten enemmistö on allekirjoittanut kannanoton, kannanotto ja allekirjoittajien nimet julkaistaan pöytäkirjassa ja välitetään kannanotossa mainituille tahoille. Kannanotto ei kuitenkaan sido parlamenttia.